

தமிப்திகள் கருத்து வேறுபடும்போது

வேதபாடப் பகுதி: எபேசியர் 4:25-32.

நாம் குடும்பத்தைப்பற்றிப் பொதுவாகவும், கணவன் மற்றும் மனைவி ஆகியோரைப் பற்றிக் குறிப்பாகவும் கண்ணேராக்கியிருக்கின்றோம். நாம், கிறிஸ்தவ குடும்பம் பற்றிய மற்ற விஷயங்களுக்குக் கடந்து செல்வதற்கு முன்பு, கணவன்/மனைவியின் உறவுமுறை பற்றிய கேள்விக்குப் பதில் எடுத்துரைப்போம். இது பலவழிமுறைகளில் செய்யப்பட முடியும்,¹ ஆனால் நாம் இந்தத் தலைப்பை வழக்கத்திற்கு மாறான ஒரு கோணத்தில் இருந்து அணுகுவோம், அதாவது “தம்பதிகள் கருத்து வேறுபடும்போது” என்பதன்மீது கவனம் குவிப்போம்.

கணவர்களும் மனைவிகளும் ஒருவர்மீது ஒருவர் அன்புக்கர்ந்திருப்பினும், சிலவேளைகளில் கருத்து வேறுபடுகின்றனர். உறவுமுறைகள் இவ்வாறே உள்ளன, கருத்துவேறுபாடு என்பது முற்றிலும் மோசமான தாக இருப்பதில்லை. யாரோ ஒருவர், “இரு மனிதர்கள் எப்போதுமே கருத்து ஒன்றுபட்டிருந்தால், அவர்களில் ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை” என்று கூறியுள்ளார். பவுலும் பர்னபாவும் மிகவும் நெருக்கமானவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஒருமுறை அவர்களுக்குள் “கடுங்கோபம் மூண்டது” (நடபடிகள் 15:39). நீங்கள் கருத்தில் மாறுபாடுகள் கொண்டுள்ளோது, எவ்ரொருவரும் மனம் புண்படாதபடி நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் கருத்து வேறுபடும்போது எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கண்டறிவதற்கு, எபேசியர் 4:25-32ன் கடைசி பகுதியைக் கண்ணேராக்குங்கள். இந்த வசனப்பகுதியில் பவுல், புதிய ஜீவன் என்பது கிறிஸ்தவர்களை எவ்வாறு பண்புபடுத்த வேண்டும் என்பதை விவரிப்பதற்கு உடை உடுத்துதல் என்ற உருவகுத்தைப் பயன்படுத்தினார்.² உங்கள் வாழ்வு என்ற அலமாரியில் இருவகையான உடைகள் உள்ளன; அருவருப்பானவைகள் மற்றும் சுடரொளி வீசுபவைகள். உங்கள் அல மாரியைக் கிறிஸ்துவே உங்களுக்காகத் தேர்ந்துகொள்கின்றார், எனவே பேசப்போனால், நீங்கள் உடுத்தும்படி அவர் விரும்புகின்ற உடைகளையே நீங்கள் அணியவேண்டும்.

இந்த வசனப்பகுதியானது பல முக்கியமான சத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் இப்போது நாம் கையில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள

தலைப்புக்கான நமது விவாதத்துடன் நாம் இப்பாடத்தைச் சுருக்கி கொள்வோம்: நீங்கள் உங்கள் கணவர் அல்லது மனைவியுடன் கருத்து வேறுபடும்போது எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும். நமது வேதபாட்பகுதியில் இருந்து நான், ஏழு ஆலோசனைகளை எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன்.³ ஒவ்வொரு முறையும் நான் முதலில் இந்த ஆலோசனையின் ஒரு சுருக்கமான குறிப்பை முதலில் கொடுத்து, பின்பு அதை விவரிப்பதற்கு ஒரு விரிவான குறிப்பைத் தருவேன்.

நேர்மையாக இருங்கள் (4:25)

கருத்துவேறுபாடுகள் பற்றிய முதல் ஆலோசனையின் சுருக்கக் குறிப்பாக உள்ளது. “நேர்மையாக இருங்கள்” என்பதாகும். இதன் நீண்ட குறிப்பு பின்வருமாறு: ஒருவர் மற்றொருவரிடம் - மதிப்பு, இரக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றில் - திறந்த மனதுடன் இருங்கள்.⁴

நமது வேதபாட்பகுதியானது, “அன்றியும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாயிருக்கிறபடியால், பொய்யைக் களைந்து, அவனவன் பிறநுடனே மெய்யைப் பேசக்கடவன்” (வசனம் 25) என்று தொடங்குகிறது. இவ்விடத்தில் நாம், பொய்யுரைத்தல் பற்றிய ஒரு பாடத்திற்காகச் சற்றே தாமதிக்க முடியும்: உண்மை என்பது இன்றைய நாட்களில் குறைவாகக் கிடைப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், இப்போதைக்கு, நாம் கணவன் மனைவி ஆகியோருக்கிடையில் உள்ள உறவுமுறை பற்றி அக்கறையாய் இருக்கின்றோம். “பிறன்” என்பது “அருகில் உள்ள ஒருவர்” என்றே நேரடியாக அர்த்தப்படுகிறது; நமது துணையைத் தவிர வேறுயாரும் புவியியல் ரீதியாகவோ அல்லது உணர்வுரீதியாகவோ மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பதில்லை.

பவுல் தமது அறிவுறுத்தலை மனித உடலைக் கொண்டு விவரித்தார்.⁵ நாம் அந்த விவரிப்பின்மீது கட்டியெழுப்புப்போமாக. வலதுகரமானது இடதுகரத்திற்கு வஞ்சனை செய்ய முயற்சிப்பதில்லை. இடதுகரமானது இடர்ப்பாட்டில் இருந்தால், வலதுகரம் உதவ முயற்சி செய்யும் - மற்றும் பரிதவிக்கும் - ஆனால் சூழ்நிலையின் தீவிரம் குறித்து, வலதுகரமானது இடது கரத்தை வஞ்சிக்க முயற்சிக்காது.

நாம் ஒருவர் மற்றவருடன் கருத்து வேறுபடும்போது, விஷயம்பற்றி நாம் திறந்தமன்றுடனும் நேர்மையுடனும் இருக்க வேண்டும். யாரேனும் ஒருவர் உங்களைப் புண்படுத்தியிருந்தால்,⁶ நீங்கள் அவரிடம் சென்று அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டும் என்று இயேசு கூறினார் (மத்தேயு 18:15). நீங்கள் யாரையேனும் புண்படுத்தியிருந்தால், அவருடன் அமர்ந்துத் தீர்க்கவேண்டும் (மத்தேயு 5:23, 24). கர்த்தருடைய அறிவுறுத்துதல்கள் சபையில் போன்றே குடும்பத்திலும் நடைமுறைக்கு உகந்தவையாக உள்ளன.

இதை நாம் செய்கின்ற வழிமுறையானது இதைச் செய்தல் போன்றே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. நாம் ஒருவர் மற்றவர்மீது மதிப்புக்காணப்பிக்க வேண்டும்; ஏனென்றால், பவுல் வலியுறுத்தியபடி, “நாம் ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாய் இருக்கின்றோம்.” உடலின்

உறுப்பு ஒன்று இன்னொரு உறுப்பின்மீது அடிப்படையான மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது. நமது ஒரு கரமானது இன்னொரு கரத்தை வஞ்சிப்பதில்லை என்பதோடுகூட, ஒரு கரமானது இன்னொரு கரத்தை தூஷிப்பதும் இல்லை.

நீங்கள் நேர்மையாக இருக்கையில், நீங்கள் அன்பும் இரக்கமும் உள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும். 15ம் வசனத்தில் பவல், நாம் “அன்புடன் சத்தியத்தை” பேசவேண்டும் என்று கூறினார். 32ம் வசனம், “ஓருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயுமிருந்து” என்று நமக்குக் கூறுகிறது.

அன்புடன் - நேர்மையாய் இருங்கள்.

உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள் (4:26, 27)

“உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்” என்பது இரண்டாவது ஆலோசனையாக உள்ளது. உங்கள் உணர்வெழுச்சிகளைக் கட்டுப் பாட்டின்கீழ் காத்துக்கொள்ளுங்கள்; உங்கள் மொழிநடையானது மிகவும் கொடுமையானதாயிராமல் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

26ம் வசனத்தின் முதல்பகுதியானது, “நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்” என்று கூறுகிறது. இவ்வசனமானது கோபத்தைப் பற்றி நமக்கு அதிகமாகக் கூறுகிறது. கோபம் என்பது எப்போதுமே பாவம் நிறைந்ததாக இருப்பதில்லை. குறிப்பிட்ட சில வேளைகள் மற்றும் இடங்களில், கோபம் என்பது ஏற்படுமைதாகவே உள்ளது. தேவன் கோபமாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளார் (எண்ணாகமம் 25:4; உபாகமம் 9:8, 20; எரேமியா 4:8; 12:13). அவ்வப்போது, இயேசுவும் கோபப்பட்டார் (மாற்கு 3:5; யோவான் 2:13-17; மத்தேயு 21:12, 13ஐக் காணவும்). நீங்களும் நானும், பாவத்தைப் பற்றிக் கோபப்பட்டேயாக வேண்டும்; மக்களை உடல்தீயாகவும் ஆவிக்குரிய வகையிலும் அழிக்கின்ற செயல்கள் பற்றி நாம் கோபப்பட்டேயாகவேண்டும். இருப்பினும் நம்மில் பெரும் பாலானவர்கள், தவறான குழ்நிலைகளில்கோபப்படுவர்களாகக் காணப்படுகின்றோம். முக்கியமான சிக்கல்கள் நம்மை அசைக்காமல் சென்று விடுகின்றன, அதே வேளையில் முக்கியமற்ற விஷயங்கள் பற்றி நாம் எரிச்சல் கொள்கின்றோம்.

நாம், 26ம் வசனத்தின் முதல் பகுதியை, “நீங்கள் கோபம் கொள்ளும்போது பாவம் செய்யாதீர்கள்” என்று தரவழைக்க முடியும். நாம் ஓருவர்ஸ்தீ ஒருவர் கோபங்கொள்ளும்போது, நாம் கூறுவதும் செய்வதும் பெரும்பாலும் பாவம் நிறைந்துள்ளன. ஒரு பெண்மணி தனது மோசமான உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டைப் பின்வருமாறு நியாயப்படுத்தினாள்: “ஓ, அது நான்தான். நான் கோபத்தில் வெடித்தேன், பின்பு எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.” ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறைகள் அவளது பிழையான உணர்வெழுச்சிகளைப் பெறும் முனையில் இருந்த ஒரு நண்பார், “கடுகின்ற துப்பாக்கிக்கும் அது உண்மையாக உள்ளதே, அது வெடிக்க மாத்திரம் செய்கிறது, பின்பு எல்லாம் முடிந்து விடுகிறது. ஆனால் அது செய்து முடித்த

சேத்தைக் கண்ணோக்கிப்பாருங்கள்!”

கோபத்தில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் வெட்டுபவைகளாக, குரூரமானவைகளாக, மற்றும் புண்படுத்துபவைகளாக இருக்கக்கூடும். நம்மில் ஒவ்வொருவரும், கடந்தகாலத்தில் நம்மிடத்தில் அல்லது நம்மைப்பற்றி பேசப்பட்ட குரூரமான வார்த்தைகளை மறுபடி எண்ணிப்பார்க்க முடியும் - பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும்கூட அவ்வார்த்தைகள் இன்னமும் நம்மைப் புண்ணோக்கிக்கொண்டுள்ளன.

உங்கள் துணையுடன் நீங்கள் கருத்து வேறுபடும்போது, யுத்தத்தின் “கன்த்த ஆயுதத்தை” கைவிட்டுவிடும்படிக்குத் தீர்மானம் செய்து கொள்ளுங்கள். “கன்த்த ஆயுதம்” என்று கூறுகின்ற போது நான் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றேன் என்பதை அனேகமாக நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். நாம் யாவரும் தாக்குதலினால் சிறையக்கூடியவர்களே. நாம் யாவரும் புண்படக்கூடியவர்களே; நீங்கள் ஒரு நபரை எவ்வளவு அதிகம் அறிந்திருக்கின்றீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவரைப் புண்படுத்துவது எவ்வாறு என்றும் நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் கோபமாயிருக்கும்போது, “கன்த்த ஆயுதங்களை” - விஷம் நிறைந்த வார்த்தைகள், குற்றச்சாட்டுகள், புதிய வேதனையைக் கொடுக்கும் என்று நாம் அறிந்துள்ளதான் கடந்தகால நினைவுகள் ஆகியவற்றை - வெளிக் கொண்டுவர முயற்சி செய்து அவற்றை வெடிக்கச் செய்கின்றோம். நீங்கள் அவ்வாறு செய்யவேண்டாம் என்று உங்களை நான் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நீங்கள் கோபம் கொள்ளும்போது பாவம் செய்யாதீர்கள்.

27ம் வசனமானது, “பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலும் இருங்கள்” என்று கூடுதலாகக் கூறுகிறது.⁷ ஏருசலேம் வேதாகமத்தில் “இல்லையென்றால் நீங்கள் பிசாசுக்கு ஊன்றும் இடம் கொடுத்துவிடவீர்கள்” என்றுள்ளது.⁸ கோபமான ஒரு கணவரோ அல்லது கோபமான ஒரு மனைவியோ சாத்தானுக்குச் சுலபமான இலக்காகின்றனர். கோபமானது உங்களின் ஆவிக்குரிய எதிர்ப்புச் சக்தியைக் குறைத்துப்போடுகிறது.⁹

நீங்கள் கோபமாயிருப்பதை நீங்கள் உணர்ந்தறிந்து எதையேனும் கூறவேண்டும் என்று இருப்பீர்களானால், அதைக் கூறாதிருங்கள், பேசவதைக் காட்டிலும் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றுவிடுதல் நன்று. “சாந்தமடைவதற்கு” சற்றே நேரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கோபத்தின் பாவம் நிறைந்த வார்த்தைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு உங்களால் செய்ய முடிவதையெல்லாம் செய்யுங்கள்.

உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் நாவைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

சரியான வேளையில் செய்யுங்கள் (4:26)

“சரியான வேளையில் செய்யுங்கள்” என்பது மூன்றாவது ஆலோசனையாக இருக்கிறது. கோபம் அல்லது வெறுப்பைத் தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம்; உடனடியாகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணுங்கள்.

கூறுக்கூடாத விமர்சனங்களைக் கூறுவதைக்காட்டிலும் சற்றுத்தூரம் நடந்து செல்லுதல் என்பது நல்லது என்று நான் முன்னதாகவே கருத்துத் தெரிவித்திருந்தேன். இது, கசப்பான உணர்வுகளை நாம் நம்மோடு எடுத்துக்கொண்டு அவற்றைப் பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டிருத்தல் என்று அர்த்தப்படாது. 31ம் வசனத்தில் பவுல், “கசப்புணர்வானது” நம்மில் இருந்து “எடுத்துப்போடப்பட” வேண்டும் என்று கூறினார். மக்கள் எவ்வாறு கசப்புணர்வு கொள்கின்றனர் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? மனத்தாங்கல்களைப் பராமரித்து, அவற்றைத் தங்களுக்குள் பற்றிக்கொண்டிருப்பதால்தான். நீங்கள் அமைதியடைந்த பின்பு, நீங்கள் திரும்பவும் வந்து சூழ்நிலையைச் சீராக்கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நமது வேறுபாடுகளுக்கு உடனடியாக நாம் தீர்வுகாணவேண்டும் என்று 26ம் வசனம் நமக்குக் கூறுகிறது: “கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்; சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னதாக உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவுது.” இதை மூன்றுமாதங்கள் வரையிலும் ஒத்திப்போடாதீர்கள்; இதை அடுத்த நாள் வரையிலும் கூட ஒத்திப்போடாதீர்கள். பவுல், “சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னதாக உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவுது” என்று கூறினார்; கருத்துவேறுப் பாட்டைப் பற்றி இப்போதே கவனம் செலுத்துங்கள். நான் அறிந்துள்ள ஒரு கணவர், அவரும் அவரது மனைவியும் சமாதானம் ஆகாமல் படுக்கைக்கு செல்லுவதே இல்லை என்ற புரிந்துகொள்ளுதலுடன் இருப்பதாகக் கூறினார். “அது செயலாற்றுகிறது. அதிகாலை இரண்டு அல்லது மூன்று மணியளவில் நீங்கள் ஏற்கக்குறைய எதற்கும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்” என்றும் அவர் கூறுகின்றார்.¹⁰

ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் ஏற்கனவே ஒரு நான்கு மாதங்களோ அல்லது பல ஆண்டுகளோகூட விட்டுவைத்திருந்தால் அதுபற்றிச் செய்ய வேண்டியது என்ன? இவ்வசனப்பகுதி அதற்கும் நடைமுறைப் படுத்தப்படக் கூடியதாக உள்ளது. இன்று சூரிய அஸ்தமனம் வரைக்கும் உங்கள் எரிச்சல் இருக்க இடம்கொடாதீர்கள். இதைவிட அதிக விரைவாக உங்களால் இப்பிரச்சனைமீது கவனம் செலுத்த இயலாது, இனியும் தாமதிக்கத் துணியாதீர்கள்.

வேறுபாடுகளைக் கலைவதற்கு காலத்தில் செயல்படுதல் என்பது பெரும்பாலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. மகிழ்வற்ற சூழ்நிலையொன்றின்மீது கூடியவரை விரைவாகக் கவனம் செலுத்துங்கள், ஆனால் மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலைகளில் அவ்வாறு கவனம் செலுத்த முயற்சி செய்யுங்கள். பேசுவதற்கான ஒரு நேரம் ஒதுக்க ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இருவரும் உங்கள் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதை நிச்சயித்துக்கொள்ளுங்கள். கேள்வியின்மீது கவனம் குவிப்பதற்கு முன்பாக ஒன்றுகூடி ஜெபியுங்கள். ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் விரும்புகின்றவைகள் மற்றும் பாராட்டும் விஷயங்கள் பற்றிக் கூறுவதன்மூலம் உரையாடலைத் தொடங்குங்கள்,¹¹ இதனால் கலந்துரையாடலானது துணிப்பட்ட தாக்குதலாகக் காணப்படாது.

பிரச்சனைகளை சரியான வேளையில் கையாளுங்கள். வெறுப்புணர்வு வளர்ந்து விடாதபடிக்குப் பிரச்சனையை கையாளுங்கள்.

நேர்மறையாக இருங்கள் (4:28)

நான்காவது ஆலோசனையானது மூன்றாவது ஆலோசனையுடன் நெருங்கிய உறவுகொண்டுள்ளது: “நேர்மறையாக இருங்கள்.” நீங்கள் பிரச்சனைகளைச் சுட்டிக்காண்டிப்பதற்கு முன்பாக, நேர்மறையான தீர்வுகள் சிலவற்றை அளிப்பதற்கு தயாராயிருங்கள்.

முதல் பார்வையில், நமது வேதபாடப்பகுதியில் உள்ள அடுத்த வசனமானது, மோசமானவற்றைக் களைந்துபோட்டு நல்லவற்றை அணிந்து கொள்ளுதல் என்பதன்மீதான பொதுவான அறிவுரைபோன்றே காணப்படுகிறது: “திருடுகிறவன் இனித்திருடாமல்; குறைச்சலுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாகத் தனக்கு உண்டாயிருக்கும்படி, தன் கைகளினால் நலமான வேலை செய்து, பிரயாசப்படக்கடவன்” (வசனம் 28). அனேக மாகப் பவல், “பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலுமிருங்கள்” (வசனம் 27) என்று கூறியபோது தாம் மனதில் கொண்டிருந்ததை விவரிப்பதற்காக இந்த அறிவுரையை இடைச் செருகியிருக்கலாம். திருடன் ஒருவன் இனித் திருடாதிருக்க முடிவு செய்தாலும், அவனது வாழ்வில் பிசாசானவன் இன்னமும் ஒரு காலாண்றுமிடத்தைக் கொண்டுள்ளான். அவன் (திருடன்) நேர்மறையான சில செயல்களைச் செய்தாக வேண்டும்: “... தன் கைகளால் நலமான வேலை செய்து பிரயாசப்படக்கடவன்.” அவன் தனது நோக்கங்கள் மீதும் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்: “குறைச்சலுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாகத் தனக்கு உண்டாயிருக்கும்படி.” இந்த வெளிச்சத்தில் காணும்போது இவ்வசனமானது, கணவர்கள் மற்றும் மனைவியர்களுக்கு இடையில் உள்ள கருத்து வெறுபாட்டிற்கு நேரடியான தொடர்புள்ள வகையில் சில நடைமுறைப் பயன்பாடுகளைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.

மிகவும் அடிக்கடி, நாம் திறந்த மனதுள்ளவர்களாகவும் நேர்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க நினைக்கின்றபோது, விமர்சனம் என்பதே நாம் அளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அது போதுமானதல்ல. விமர்சித்தல் என்பது சுலபமானது - எவ்ரொருவரும் அதைச் செய்ய முடியும். நேர்மறையான தீர்வு ஒன்றை அளித்தல் என்பது மிக அதிகம் அறைக்கூவல் விடுவிப்பதாக உள்ளது.

நான் இந்தப் பாடக்கருத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, எனது உரையைக் கேட்பவர்களிடத்தில், நாங்கள் கூடி வந்திருக்கும் அறையைச் சுற்றிக் கண்ணேக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்வதுண்டு. நான், “உங்களில் எத்தனைபேர், கருவிகள் இருந்தால் இந்தக் கட்டிடத்தை இடித்துப்போட்டுவிட முடியும் என்று நினைக்கின்றீர்கள்?” என்று அவர்களிடத்தில் கேட்பதுண்டு. ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவரும் கையை உயர்த்துவார்கள். அடுத்ததாக நான், “உங்களில் எத்தனைபேர், தேவையான கருவிகள் இருந்தால், இந்தக் கட்டிடத்தை முற்றிலும் - அஸ்திபாரம் இடுதல், குழாய் இணைப்புகள் மற்றும் மின் இணைப்புகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தல், செங்கற்களைக் கட்டுதல், இதுபோன்ற கட்டிடம் உண்டாகத்

தேவையான மற்ற வேலைகள் யாவற்றையும் - செய்ய முடியும் என்று நினைக்கின்றீர்கள்?" என்று கேட்பதுண்டு. பொதுவாக, ஒருசிலபோரே இதற்குக் கைகளை உயர்த்துவார்கள். பின்பு நான் பின்வரும் விவரிப்பை விளக்குவதுண்டு: இத்துப்போடுதல் என்பது கட்டியெழுப்புவதைவிட மிகவும் கலப்பானது.

28ம் வசனத்தில் இன்னொரு சத்தியமும் காணப்படுகிறது: நாம் திறந்த மனதுடனும் நேர்மையுடனுமிருப்பதாக நினைக்கின்றபோது, நாம் உண்மையில் நம்மைப்பற்றி மாத்திரம் நினைத்துக்கொண்டு இருப்போம். நாம் பிறரைப் பற்றி நினைக்க வேண்டும் என்பது 28ம் வசனத்தின் மாபெரும் கொள்கைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. (மக்களில் பலர் திருடுவதற்குப் பதிலாக வேலை செய்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பதற்காக அல்ல, மாறாகத் தங்களுக்கென்று வைத்துக்கொள்வதற்காகவே வேலைசெய்கின்றனர்) சில சுயபரிசோதனை இவ்விடத்தில் முறையானதாக உள்ளது: நான் என்னைக்குறித்து அக்கறை கொள்வதைப் பார்க்கினும் அதிகமாக எனது துணையைக் குறித்து அக்கறை கொள்கின்றேனா? எனது திருமண வாழ்வு மற்றும் குடும்பம் ஆகியவற்றைப் பாதிக்கும் விஷயங்கள் வரும்போது, நான் விரும்புவதைப் பற்றியா அல்லது எனது குடும்பத்திற்கு எது மிகச்சிறந்தது என்பது பற்றியா, எதைப் பற்றி நான் அதிகம் அக்கறை கொள்கின்றேன்?

நேர்மறையாக இருங்கள். பிரச்சனைகளைவிட அவற்றின் தீர்வுகளுக்கு அதிக சிந்தித்தலைக் கொடுங்கள்.

சாமர்த்தியம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள் (4:29, 30)

"சாமர்த்தியம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்" என்பது ஐந்தாவது ஆலோசனையாக உள்ளது. நீங்கள் கூறுவது என்ன, மற்றும் அதை நீங்கள் எவ்வாறு கூறுகின்றீர்கள் என்பது பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

நாம் அமைதியற்று இருக்கும்போது, நாம் பேசிய வார்த்தைகளையே திரும்பத் திரும்பக் கூறுகின்றோம், ஏனென்றால் கணவர்களும் மனைவி யர்களும் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருக்கும்போது பத்தில் ஒன்பது முறைகள்,¹² கூறப்படாதவைகளாய் இருந்திருக்க வேண்டிய வார்த்தைகள் பேசப்படுகின்றன. 29ம் வசனமானது, "கெட்டவார்த்தை ஒன்றும் உங்கள் வாயிலிருந்து புறப்பட வேண்டாம்" என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 29அ). "கெட்ட" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது "அழுகிப்போன" என்று நேரடியாக அர்த்தப்படுகிறது. இது அழுகிய காய்கறிகள் அல்லது நாறிப்போன மாமிசம் பற்றிப் பேசகையில் கிரேக்கர்கள் பயன்படுத்திய வார்த்தையாக இருந்தது.¹³

எனது நன்பரும் நானும் இன்னொரு இடத்தில் இன்னொரு வேலையில் உண்ட விணோதமான ஒரு உணவு பற்றி எனக்கு நினைவு வருகிறது: அந்த மாமிச உணவானது தோலும் முள்ளுகளும் இன்னமும் உடையதாயிருந்த முடைநாற்றும் வீசும் பன்றி இறைச்சியாக இருந்தது. காய்கறிகள், அழுகிப்போன பழங்கள் மற்றும் காய்கறிக் குவியலில் இருந்து வந்திருந்தன. நிறைவு உணவானது வதங்கி அழுகிப்போன வாழைப்புங்களாய் இருந்தன. இந்த உணவைப் பற்றி (இவ்விடத்தில்

கூறியிருப்பதைக்காட்டிலும் அதிக விபரமாக) நான் கூறும்போதெல் லாம், சிலருடைய முகக்குறிப்புகளைக் கொண்டே, அவர்கள் “அது வெறுப்புக்குறியதாக இருக்கிறது! நீங்கள் இந்தக் கதையை ஏன் எங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றீர்கள்?” என்று கேட்க நினைத்தனர் என்று என்னால் கூறமுடியும். இந்த உணவை எங்களுக்குப் பரிமாறியவரை இகழ்ந்துரைத்தல் என்பது எனது நோக்கமல்ல; அதுவே அவர் வைத்திருந்தவற்றில் மிகச்சிறந்த உணவாக இருந்திருக்கலாம். மாறாக, அழுகிப்போன இறைச்சி, அழுகிப்போன காய்கறிகள் மற்றும் அழுகிப்போன பழங்கள் ஆகியவற்றின் நினைவே அவர்களுக்கு வெறுப்புட்டுவதாக இருந்தது என்றால், நாம் ஒருவர் பிறருடன் பேசுகின்ற அழுகிப்போன வார்த்தைகள் நமக்கு எவ்வளவு வெறுப்புட்டுவதாக இருக்க வேண்டும்! குறிப்பாக, நமது மனைவியர் அல்லது கணவர்களிடத்தில் நாம் பேசிய அழுகிப்போன வார்த்தைகள் பற்றி நாம் நினைக்கும்போது நம்மைப்பற்றி நாம் மகிழ்ச்சியின்றி இருக்க வேண்டும்.

நாம் எவ்வகையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்? பக்திவிருத்தி உண்டாக்குகிற, கட்டி எழுப்புகிற வார்த்தைகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்: “பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவான நல்ல வார்த்தை உண்டானால், அதையே கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரயோஜனமுண்டாகும் படி பேசுங்கள்” (வசனம் 29:ஆ). Phillips' translation என்ற வேதாகமம், நாம் “நல்ல வார்த்தைகளை ... சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்புடைய வார்த்தைகளை” பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறது.¹⁴

நாம் மதியுக்கதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். “மதியுகம்” என்ற வார்த்தையைச் சொற்பொருள் அகராதியானது, “புண்படுத்தாமல் பேசுதல் அல்லது செயல்படுதல் என்பதற்கான திறமை உட்பட, தகுதியானது மற்றும் ஏற்புடையது எது என்பதற்கான மிகச்சிறந்த கூருணர்வு” என்று விளக்குகிறது.¹⁵ நான் பின்வரும் விளக்கத்தைப் பெறிதும் விரும்புகின்றேன்: “மதியுகம் என்பது, ஒரு விரோதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாது உங்கள் கருத்தைச் செயல்திறக்குத்துடன் ஏற்படுத்துதல்.” இந்த மதியுகமான வார்த்தைகளை ஞானியான மனிதர் “மென்மையான” வார்த்தைகள், “சாந்தமான” வார்த்தைகள் என்று அழைத்தார். நீதிமொழிகள் 15:1ஐ KJV வேதாகமம் தரவழைக்கும் விதம் நம்மில் பலருக்குப் பழக்கமான ஒன்றாக உள்ளது: “A soft answer turneth away wrath: but grievous words stir up anger.” [“மெதுவான பிரதியுத்தரம் உக்கிரத்தை மாற்றும்; கடுஞ்சொற்களோ கோபத்தை எழுப்பும்”] NASB வேதாகமத்தில் “A gentle answer turns away wrath, but a harsh word stirs up anger” என்றார்தாது.

“கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரயோஜனமுண்டாகும்” (எபேசியர் 4:29ஆ) வார்த்தைகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நமது வேதபாடப்பகுதி போதிக்கிறது. “பிரயோஜனம் (கிருபை) என்பது உங்களுக்குத் தகுதியானதல்ல, ஆனால் உங்களுக்குத் தேவையானதாக உள்ளது.” நமது வார்த்தைகள் நமது துணைகளை ஆசீர்வதிக்க வேண்டும், அவர்களை சபிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. யாரோ ஒருவர், “நாம் கற்களை ஏறியவோ அல்லது ரோஜாப்பூக்களை ஏறியவோ முடியும்” என்று கூறியுள்ளார்.

30ம் வசனத்தில் பவுல், தூண்டுகிற பின்வரும் கூற்றை

இடைச்செருகினார்: “அன்றியும், நீங்கள் மீட்கப்படும் நாளுக்கென்று முத்திரையாகப் பெற்ற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியைத் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள்.” எபேசியருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தின் முதலாம் அதிகாரம், பரிசுத்த ஆவியானவரால் முத்திரையிடப்படுதல் பற்றிப் பேசுகிறது (1:13, 14). நாம் ஞானஸ்நானம் (தண்ணீருக்குள் முழுக்காட்டப்படுதலை) பெறும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவரை ஒரு கொடையாக பெற்றுக்கொள்கின்றோம் (நடபடிகள் 2:38) மற்றும் தேவன் தமது முத்திரையை நம்மீது இடுகின்றார். நாம் அவருக்கு உரியவர்களாய் இருக்கின்றோம், நாம் அவரது பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கின்றோம். நாம் தேவனுக்கு உரியவர்களாய் இருப்பதால், நாம் செய்யக்கூடாதவற்றைச் செய்கின்றபோது, தேவனுடைய ஆவியின் இருதயத்தை உடைந்துபோகப் பண்ணுகிறோம். சந்தர்ப்பப்பொருளில், நாம் பேசக்கூடாதவற்றைப் பேசுகின்றபோது தேவனுடைய இருதயத்தை உடைந்துபோகப் பண்ணுகின்றோம். நாம் இந்தக் கொள்கையை நமது தலைப்பிற்குக் குறிப்பாக நடைமுறைப்படுத்துவோம்: கணவர்கள் மற்றும் மனைவிகள் என்ற வகையில் நாம் ஒன்றிணைந்து இருக்காதபோது ஆவியானவருடைய இருதயத்தை உடைந்துபோகப்பண்ணுகின்றோம்.

“துக்கப்படுத்துதல்” என்றால் என்ன? நீங்கள் துக்கமாயிருக்கும்போது எவ்வாறு பதில்செயல் செய்கின்றீர்கள்? ஒரு வேளை நீங்கள் புலம்பலாம்; ஒரு வேளை நீங்கள் அழுது அரற்றலாம்; ஒரு வேளை நீங்கள் பெருமுச்சுவிடலாம்; ஒரு வேளை நீங்கள் கண்ணீர் சிந்தலாம். கணவர்கள் மற்றும் மனைவியர்களில் சிலர் ஒருவர் மற்றவரை நடத்தும் விதத்தைத் தேவன் காணும்போது, பரலோகத்தில் புலம்பல்களும், அழுது அரற்றல் களும், பெருமுச்சுகளும், கண்ணீர் சிந்துதல்களும் ஏற்படுவதை நீங்கள் கேட்க முடிகிறதா?¹⁶

சாமர்த்தியம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள். இடித்து அழிக்கின்ற வார்த்தைகளையல்ல, ஆனால் கட்டியெழுப்புகின்ற வார்த்தைகளையே பேசுங்கள்.

விஷயத்தை தனித்ததாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் (4:31)

“விஷயத்தை தனித்ததாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்பது ஆறாவது ஆலோசனையாக உள்ளது. உங்கள் கருத்து வேறுபாட்டை இயன்ற வரையில் தனித்ததாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதை உங்களுக்குள் மாத்திரமே வைத்துக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அதை பெரிதுபடுத்தி வெளியரங்கமாக்காதீர்கள்.

31ம் வசனமானது, நாம் மற்றவர்களுடன் இனக்கமாயிருக்க வேண்டுமென்றால் நம்மைவிட்டுப் புறம்பே எறிந்துவிட வேண்டியவை பற்றிய ஒரு தொகுப்புரையாக உள்ளது: “சகலவித கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், சூக்குரலும், தூஷணமும் மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும் உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது.”

இவ்வசனப்பகுதி முதலாவது, “கசப்பு” என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

கசப்பு என்பது நீண்டகாலம் நிலைத்து நிற்கும்படி செறியூட்டப்பட்ட வெறுப்புணர்வாக, மிகவிரிவாக நினைவில் வைத்திருக்கக்கூடிய காயங்கள் மற்றும் புண்படுத்துதல்களாக உள்ளது. கடந்தகாலப் புண்படுத்துதல் களை நினைத்து பார்ப்பதினாலும் அவமானங்களை மறுபடியும் எண்ணிப்பார்ப்பதினாலும் வன்ம உணர்வைத் தேக்கி வைப்பதினாலும் மக்கள் கசப்புணர்வுடையவர்கள் ஆகின்றனர்.

(அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற) உள்நாட்டு யுத்தத்திற்குப் பின்பு, ஜெனரல் இராபர்ட் E. ஸீ¹⁷ அவர்கள் விர்ஜீனியா மாகாணத்தில் உள்ள ஒரு தோட்டத்தைப் பார்வையிடச் சென்றார். தோட்டத்தில் முன்புறமிருந்த களத்தில் ஒரு பெரிய மரம் தழும்புள்ளதாக, வெறுமையானதாக, எரிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அவர் பார்க்கச் சென்ற பெண்மணி, “நான் இந்த யுத்தத்தில் எனது கணவரையும், எனது மகனையும் இழந்து விட்டேன். இந்த மரமானது எனது கசப்புணர்வு மற்றும் கோபம் ஆகியவற்றிற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். அப்பெண்மணியை உற்று நோக்கிய ஸீ, “அதை வெட்டிப்போடுங்கள்” என்று கூறினார். சில கணவர்களும் மனைவியர்களும், வெட்டி வீழ்த்தப்பட வேண்டிய கசப்புணர்வு மரங்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

இவ்வசனப்பகுதியானது, “கோபமும் மூர்க்கமும்” என்பவற்றையும் குறிப்பிடுகிறது. நாம் இவற்றைப் பற்றி, 26ம் வசனத்தின் தொடர்பாகப் பேசினோம்.¹⁸ பவுல், “கூக்குரலும்... உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவுது” என்றும் கூறினார். சந்தர்ப்பப்பொருளில், “கூக்குரல்” என்பது ஒருவர் கோபமாய் இருக்கும்போது உரத்துப்பேசுதல் அல்லது திட்டுதல் என்பதாக உள்ளது. NIV வேதாகமத்தில் (“angry shouting”) கோபத்தில் கத்துதல் என்றுள்ளது. கணவர்களும் மனைவியர்களும் அவர்கள் தனித்திருக்கும்போதுகூட, கோபத்துடன் கூக்குரலிடக்கூடாது மற்றும் நிச்சயமாக வெளியரங்கமாக இதைச் செய்யவே கூடாது.

அடுத்தாக அப்போஸ்தலர், “தூஷணத்தை” நீக்கிப்போடும்படி கூறினார். இந்தச் சொற்றொடர் நாம் “blasphemy” என்று ஒலிபெயர்ப்புச் செய்கின்ற கிரேக்கவார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது, இது தேவனையோ அல்லது மனிதரையோ பற்றித் தீயவற்றைப் பேசுதலைக் குறிப்பிடுகிறது. KJV வேதாகமத்தில், “evil speaking” என்றுள்ளது. இந்தக் கருத்தில், தூஷணம், திட்டுதல் மற்றும் புகழ்வதுபோல் இகழுதல் ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. ஒரு கணவர் தமது மனைவியைப் பற்றியோ அல்லது ஒரு மனைவி தமது கணவரைப் பற்றியோ வெளிப்படையாகக் கேளிசெய்வதை நீங்கள் எப்போதாவது கேட்டிருக்கின்றீர்களா? நகைச்சுவைகள் சிரிக்கச் செய்யலாம், ஆனால் அவை தழும்புகளையும் விட்டுச் செல்லக்கூடும்.¹⁹

கடைசியாகப் பவுல், “மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும்” என்பதைக் கூடுதலாகக் கூறினார். “மற்ற எந்த” என்ற வார்த்தைகளை அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள்: நாம் எவ்வகையான துர்க்குணத்தையும் நம்மை விட்டு நீக்கிப்போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. NEB வேதாகமத்தில், “bad feeling of every kind” [“ஒவ்வொரு வகையான மோசமான உணர்வையும்”] என்றுள்ளது. இது பகையுணர்வின் வெளிப்பாடாகப் பிறரைப்

புண்படுத்துவதை உள்ளடக்குகிறது. இந்தச் சொற்றொடர்கள் யாவையும், நாம் நமது துணையுடன் மகிழ்வற்று இருக்கும்போது நமது கோபத்தை வெளிப்படுத்துகின்றோமா இல்லையா என்பதுடன் தொடர்புடையவையாக உள்ளன.

நீங்கள் கடைசியாக மனிகைக் கடைக்குச்சென்றபோது,²⁰ உங்கள் அழுக்குத் துணிகளை எடுத்துச் சென்றிர்களா? அந்தக் கடைக்குள் யாரேனும் ஒருவர், ஒரு பெரிய பை நிறைய அழுக்கான ஜீன்ஸ், சட்டைகள் மற்றும் நாற்க்கூடிய காலுறைகள் ஆகியவற்றுடன் வந்து கடையின் நடுவில் அவற்றைக் கொட்டிப் பரப்பிவைத்தால் அதை விணோதமானதாக நினைப்பீர்களா? சில கணவர்களும் மனைவியர்களும் தங்களின் “அழுக்கான துணிகளை” தாங்கள் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச்சென்று, தங்கள் துணைவியாரைப் பற்றிய குறைபாடுகளை கவனித்துக் கேட்பவர்கள் எல்லாரிடத்திலும் “வெளியே பரப்பி” வைக்கின்றனர்.

உங்களால் இயன்ற வரையில் இதை தனித்ததாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கும் உங்கள் துணைவியாருக்கும் இடையில் மாத்திரம் உங்கள் வேறுபாடுகளைக் கலந்துரையாட முயற்சி செய்யுங்கள்.²¹

அவற்றைச் சுத்தம் செய்யுங்கள் (4:32)

“அவற்றைச் சுத்தம் செய்யுங்கள்” என்பது ஏழாவதும் கடைசியுமான ஆலோசனையாக உள்ளது. கருத்து வேறுபாடு முடிகிறபோது, கிறிஸ்தவர்போன்று செயல்படுவதன்மூலம் குழப்பத்தைச் சுத்தம் செய்ய உதவுங்கள்.

கணவர்களும் மனைவியர்களும், 32ம் வசனத்தின் அறிவறுத்துதல்களை எப்போதும் பின்பற்றினால் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருக்க முடியாது: “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.” இது நமது பிள்ளைகள் வேதாகம வகுப்பில் முதன்முதலாக கற்றுக்கொள்கின்ற வசனங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. நமக்கு வயதாகும்போது, நாம் இதை மறந்து விடுதல் அல்லது இதன் கொள்கைகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் சிறிதளவே கவனம் செலுத்துதல் என்பது எவ்வளவு வெட்கக்கேடானது!

பவுலின் வார்த்தைகள் “ஒருவருக்கொருவர் தயவாய் இருக்கும்படி” அறைகூவல் விடுகின்றன. ஒவ்வொரு இருதயமும் “உடையக்கூடியது, ஜாக்கிரதையாகக் கையாளவும்” என்று பெயர்ப்பட்டியல் இடப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. நாம் “மன உருக்கமாக” ஒருவர்மீது ஒருவர் பரிவிரக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வசனமானது “ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” என்றும் நமக்கு அறைகூவல் விடுகிறது. நாம் இந்த எண்ணபோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளதற்கு அடிப்படையைக் கவனியுங்கள்: “கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல்.” இது நம்மை எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் முதல் மூன்று அதிகாரங்களுக்குப் பின்னோக்கிக் கொண்டுசெல்லுகிறது, அங்கு

பவுல், தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றை வலியுறுத்தினார். தேவன் நம்மை மன்னித்திருக்கின்றார்; ஆகையால், நாமும் மற்றவர்களை மன்னிக்க வேண்டும்.

மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் உள்ள மிகநீண்ட உவமையானது “இரக்கமற்ற வேலைக்காரன்” பற்றியது (மத்தேயு 18:21-35), இது பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு முடிகிறது: “நீங்களும் அவனவன் தன் தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னியாமற்போனால், என் பரமபிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார்” (வசனம் 35). மன்னியுங்கள் அல்லது இழந்து விடுங்கள் - அதாவது, மன்னிப்பை இழந்துவிடுங்கள். விரோதத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டிருத்தல் என்பது ஒரு திருமண உறவு இறந்துபோகக் காரணமாய் இருக்க முடியும். பழைய காயங்களை ஆற்றுங்கள், பின்பு அவற்றைத் திரும்பவும் கிழிக்கக் கிறக்காதிருங்கள்.

பல ஆண்டுகளாக நான், இளைஞர்களுக்கான கோடைகால (வேதாகம) முகாமை இயக்கியுள்ளேன். எனது முதல் பேச்சுக்களில் ஒன்று பின்வருவது போன்றிருந்தது: “நாம் அறைகளுக்குள் கரடுமுரடான கட்டுமானங்களைக் கொண்டிருக்க மாட்டோம்: துண்டுகளைக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்ளுதலோ, தலையணைச் சண்டைகளோ, துன்பம் நிறைந்த கைகலப்புகளோ கொண்டிருப்பதில்லை. ஏன் என்பதற்கு இங்கு பதில் தரப்படுகிறது: நீங்கள் யாரையேனும் ஒரு துண்டு கொண்டு அடித்தால், அவர் ஒரு தடியை எடுத்து அதைக்கொண்டு உங்களை அடிப்பார். நீங்கள் ஒரு கல்லை எடுத்து அவரை அடித்தால், அவர் ஒரு கத்தியை எடுத்து உங்களைக் குத்திப்போடுவார். நீங்கள் ஒரு கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து அவரைச் சுட்டால், அவர் ஒரு தானியங்கித் துப்பாக்கியை எடுத்து உங்களைச் சுடுவார். நீங்கள் ஒரு பகுதியை உங்கள் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் சுட்டார்களென்றால், அவர் தமது இராக்கெட்டுகளை நீங்கள் நிற்குமிடத்தை நேர்க்கிப் பாய்ச்சுவார். நீங்கள் உங்கள் விமானத்தில் ஏறி குண்டு ஒன்றைப் போட்டார்களென்றால், அவர் அதைவிடப் பெரிய குண்டு ஒன்றைப் போடுவார். நீங்கள் ஒரு அணுகுண்டைப் போட்டார்களென்றால், அவர் அதைவிடப் பெரிய குண்டு ஒன்றைப் போடுவார். நாம் அறிந்துள்ளபடி, நாகரீகம் என்பது ஒரு முடிவுக்கு வருகிறது - இவையாவையும் நீங்கள் ஒரு தலையணையைக் கொண்டு யாரோ ஒருவரை மெல்ல தாக்கியதால் ஏற்பட்டதாக உள்ளது.”

மேற்கண்ட சிற்றுரைக்குப் பொதுவாக நான் ஒருசில சிரிப்புக்களையே பெற்றேன், அனால் நான் கருத்தை எடுத்துரைத்தேன் என்று நம்புகின்றேன். தூரதிர்ஷ்டவசமாக, நான் விவரித்த இந்த நிகழ்ச்சிகளின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட வரிசைத்தொடரானது நாம் நினைத்துப்பார்க்க விரும்புவதைக் காட்டிலும் அதிக உண்மையாக உள்ளது. சராசரி நபர் தவறாக நடத்தப்பட்டுள்ளபோது, அவர் “சரிக்குச்சரிக்கட்டுதல்” என்பதன் மதிப்பீடுகளில் நினைத்துப் பார்க்கின்றார்கள்² - அனால் தவறாக நடத்தப்பெற்றதைக் கடைசியாகப் பெறுபவர், நீதியின் தராச சமான மாக்கப்பட்டதாக ஒருக்காலும் நினைப்பதில்லை; அவர் இன்னும்

ஒரு காயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார். உங்கள் திருமண வாழ்வில் விரோத உணர்வானது இவ்விதமாக வேகமுட்டப் பட்டிருந்தால், அந்தப் பைத்தியக்காரத்தனத்தை யாரேனும் ஒருவர் நிறுத்தியாக வேண்டும், அது நீங்களாக இருக்கட்டும்.

அவற்றை சுத்தம் செய்யுங்கள். மன்னியுங்கள், அதன்பின்பு அதிக முக்கியமான அக்கறையுள்ள விஷயங்களுக்குத் திரும்புங்கள்.

முடிவுரை

நமது வேதபாடப்பகுதியில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்ட ஏழு ஆலோசனைகளை மறுபடியும் கண்ணோக்குவோம்: நீங்களும் உங்கள் துணைவியாரும் கருத்து வேறுபடும்போது, நீங்கள் ...

- (1) நேர்மையாக இருக்க வேண்டும்.
- (2) உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
- (3) சரியான வேளையில் செய்யவேண்டும்.
- (4) நேர்மறையாக இருக்க வேண்டும்.
- (5) சமார்த்தியம் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.
- (6) விஷயத்தை தனித்ததாக வைக்க வேண்டும்.
- (7) அவற்றைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

இது எல்லாருக்குமே - சபைகளுக்கும், வியாபார உறவுகளுக்கும், சமூகங்களுக்கும், மற்றும் நாடுகளுக்கும் - நல்ல அறிவுரையாக உள்ளது. விசேஷமாக இது, உங்கள் திருமண உறவு மற்றும் உங்கள் குடும்பத்திற்கு நல்ல அறிவுரையாக உள்ளது. உங்கள் வாழ்வையும், உங்கள் துணைவியாரின் வாழ்வையும் உங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்வையும் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய வகையிலான திருமண வாழ்வை நீங்கள் கொண்டிருக்க தேவன் உங்களுக்கு உதவுவாராக.²³

குறிப்புகள்

¹கிறிஸ்தவ குடும்பம் பற்றிய பாடத்தொடர் ஒன்றை நீங்கள் எடுத்துரைத்தால், இதற்கு முந்திய பாடம் மற்றும் இந்தப் பாடம் ஆகியவற்றில் இருந்து சிலகருத்துக்களை இடைச்செருக நீங்கள் விரும்பலாம். ²22முதல் 24வரையுள்ள வசனப்பகுதிகளில் “புறம்பே தள்ளிவிட்டு” மற்றும் “தரித்து” என்ற சொற்றொடர்களை கவனியுங்கள். ³எனது உரையைக் கேட்பவர்களிடத்தில் பொதுவாக நான், “நீங்கள் சில குறிப்புகளை எடுப்பதற்கு, உங்கள் வேதாகமத்தில் இந்த ஏழு ஆலோசனைகளை எழுதிவைத்துக்கொள்வதற்குக்கூட நீங்கள் விரும்பலாம்” என்று பரிந்துரைப்பதுண்டு. ⁴அமெரிக்காவில் உள்ளவர்களுக்கு நான், “ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் விளையாட்டை விளையாடாதீர்கள்” என்ற வார்த்தைகள் உள்ளடக்குவதுண்டு, ஆனால் உருவகப்போச்சில் “விளையாட்டை விளையாடுதல்” என்பது எல்லா இடங்களிலும் புரிந்துகொள்ளப்படுவது இல்லை. ⁵“நாம் ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாய் இருக்கிறோம்” என்ற கற்றானது மனித உடலின் உறுப்புக்களை (கைகள், தோள்கள் முதலியனவற்றை) அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஒப்புவழையாக உள்ளது. ⁶KJV வேதாகமத்தில் (மற்றும் NKJV வேதாகமத்திலும்) மத்தேயு 18:15ல் உள்ள வசனப்பகுதியில் “against thee”

என்பது கூட்டப்பட்டுள்ளது. KJV வேதாகமத்தில் “Neither give place to the devil” என்றுள்ளது. “பிசாசக்கு ஒரு இடங்கொடாமலிருங்கள்” என்பது ஒரு மோச மான மொழிபெயர்ப்பாயிராது: உங்கள் இருதயத்திலும் உங்கள் வாழ்விலும் அவனுக்கு இடங்கொடாதிருங்கள். ⁸*The Jerusalem Bible* (London: Darton, Longman & Todd, 1967). ⁹ஒரு மனிதரின் உடல் “எதிர்ப்புத்தன்மை குறைவாக உள்ளது” என்று நாம் கூறும்போது, கிருமத்தாக்குதல் மற்றும் நோய் ஆகியவற்றை எதிர்த்து நிற்பதில் அவரது பலவீனமான தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றோம். ஒரு மனிதரின் எதிர்ப்புத்தன்மை குறைவாக இருக்கும்போது அவர், நோய்தொற்றும் கிருமிகள் ஏராளமாக உள்ள குழ்நிலையைக் தவிர்க்க வேண்டும். ¹⁰ஒரு சபையின் உறுப்பினர்கள் இணைக்கமாயிருக்க இயலாத்தோபாது முயற்சிசெய்ய பின்வரும் செயல் தகுதியானதாக உள்ளது. அவர்களை ஒரு அறைக்குள் வைத்து, அவர்கள் கருத்து ஒருமைப்படும் வரையில் அவர்களை வெளியேற அனுமதிக்காதிர்கள்!

¹¹இதை விவரிப்பதற்குத் தற்காலத்தில் அமெரிக்காவில் “to affirm each other” என்ற சொற்றொர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ¹²இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையாக உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு நான், “ஒன்பதில் பத்து முறைகள்” என்று கூறிச் சில வேலைகளில் மிகைப்படுத்துவது உண்டு. ¹³இதனால்தான் KJV வேதாகமத்தில் “corrupt” என்றுள்ளது. “மோசமான உணவு” என்பது கெட்டுப்போன உணவாகும். ¹⁴*The New Testament in Modern English*, trans. J. B. Phillips (New York: Macmillin Co., 1958). ¹⁵*The American Heritage Dictionary*, 3d ed., s.v. “fact.” ¹⁶ஒரு பெற்றோர் என்ற முறையில் நாம், நமது பிள்ளைகள் தவறாக நடக்கும்போது எவ்வாறு புலம்புகின்றோம் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பித்து நீங்கள் இதை விவரிக்க விரும்பலாம். நாம் - நீங்களும் நானும் - தேவனுடைய பிள்ளைகளாப் பீருக்கின்றோம். ¹⁷ஜெனரல் இராபர்ட் E. எஃ அவர்கள் அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு யுத்தத்தின்போது (தெற்கு) படைக்குக் கட்டைளையிடும் அதிகாரியாக இருந்தார். ¹⁸26ம் வசனத்தில் “கோபம்” என்பதற்கு (orge என்ற) ஒரே ஒரு வார்த்தையேதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஆனால் 31ம் வசனத்தில் “கோபம்” என்ற வார்த்தைக்கு (thumos மற்றும் orge) என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன. வென் அவர்கள், *Thumos* என்பது orge என்பதில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்தப்படக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த இடத்தில், *thumos* என்பது உணர்வுகள் அதிகம் கலவரப்பட்ட நிலையைக் குறிக்கிறது, இது உள்ளான கலவரத்தில் இருந்து வெளியாகும் கோபத்தைக் குறிக்கிறது. Orge என்பது சிந்தையின் அமைவுபெற்ற அல்லது ஓரளவு சாந்தமான நிலையைக் குறிக்கிறது, இது பெரும்பாலும், பழிவாங்கும்போக்கு என்பதாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது என்று எழுதினார் (W. E. Vine, *The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*, ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson [Minneapolis, Minn.: Bethany House Publishers, 1984], 47). ¹⁹நல்ல இயல்புடைய கேவி என்பது அற்பமாக எண்ணிக் கேவிசெய்தலில் இருந்து மாறுபட்டுள்ளது. சிலவேலைகளில் நாம், இவற்றில் முதலாவதான செயலில் ஈடுபட்டுள்ளதாக நினைக்கும்போது, நமது வார்த்தைகள் இவற்றில் இரண்டாவதான செயலாக உள்ளதென்று அனுமானிக்கப்படுவதுண்டு. இந்தப் பகுதியில் செய்தித்தொடர்பு என்பது அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது: உங்கள் துணைவியார், உங்களைப்பற்றிப் பிறரிடத்தில் நகைச்சவையாகப் பேசும்போது நீங்கள் எவ்வாறு உணருகின்றீர்கள் என்பது பற்றி திறந்த மனதுடன் நேரமையுடன் இருங்கள் (இது முதலாவது ஆலோசனையாக உள்ளது). ²⁰இந்தப் பாடத்தைப் பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், நீங்கள் “சென்றமுறை நீங்கள் ஆராதனைக்கு வந்தபோது ...” என்று கூற விரும்பலாம்.

²¹இந்த ஆலோசனையானது, கணவர்களும் மனைவியர்களும் தங்கள்

போராட்டம் பற்றி ஆலோசகர்களிடத்தில் திறந்த மனதுடன் எடுத்துரைத்து, அவ்வப்போது ஆற்றுப்படுத்துதலைத் தேடத் தேவையில்லை என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இது அவர்களின் பிரச்சனைகளை வெளியரங்கமாக்குதலில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது.²² அவர் தான் தவறானமுறையில் நடத்தப்படுவதாக நினைக்கின்ற போது மாத்திரமேகூட இது உண்மையானதாக உள்ளது.²³ இந்தப்பாடம் ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், சூழ்நிலைக்கு ஏற்படுத்த வகையில் உள்ள எந்த அழைப்பையும் பயன்படுத்துங்கள். சிலவேளாகளில் இந்தப் பாடத்தின்முடிவில், மன்னிப்பின் அவசியம் பற்றி எனது அழைப்பில் வலியுறுத்துவது உண்டு. கிறிஸ்தவர்களில் பலர், தாங்கள் தவறாக நடத்தப்பட்ட (அல்லது தவறாக நடத்தப்பட்டதாக நினைக்கின்ற) வேளாயில் மன்னித்தலைக் கடினமானதாகக் காண்கின்றனர். பிறரை மன்னிப்பது என்ற விஷயத்தில் போராடுபவர்களுடனும் போராடுபவர்களுக்காகவும் ஜெபியுங்கள்.²⁴ A different version of “How to Have a Fair Fight” appears in Charles Swindoll’s book *Strike the Original Match* (Portland, Ore.: Multnomah Press, 1980).